

СТАНДАРТ НА БЪЛГАРСКО ОВЧАРСКО КУЧЕ

Произход на породата:България. **Класификация по МФК:** Група II ;

Секция 2 – Молосоиди. Подсекция – 2 Планински кучета.Без изпитание за работа.

Предназначение на породата: Куче съпровождащо стадата овце, куче придружител, куче служебно.

Кратка историческа справка : Среща се във всички региони на България. Първостепенната роля на овцевъдството в общественоекономическият облик на българския народ от най- дълбока древност до днес е извикало остра необходимост от създаването и стабилизирането на такава порода кучета.

Общ външен вид: Едро, масивно куче с горда осанка, излъчващо самоувереност и жизненост. Телосложението е хармонично развито с обилна космена покривка. Притежава масивни кости и отлично развита мускулатура. Видът му излъчва сила и внушава сигурност. Половият диморфизъм е силно изразен.

Тип конституция:Груб и здраво- груб.

Ръст /височина в холката/: за мъжките: мин. 65 см, за женските: мин. 60 см

Пропорции на тялото:

- индекс на разтегнатост /формат/ : 105-109.
- индекс за развитие на костите: за мъжките 20-23, за женските 19-21.
- индекс за дългокракост: 51-53.
- индекс за маси вност:1 16-120.
- индекс за дългоглавост: 39-42.
- индекс за тирокочелост:55-60.

Поведение, способности и предназначение: Българското овчарско куче притежава силен тип нервна система и уравновесен характер. Тези му качества съчетани с голяма издръжливост, работоспособност, непретенциозност

и вяност го определят като незаменим и желан помощник на човека и стадата. Дружелюбно .

Глава: Пропорционална, обемна.

Черепна част: Широка, масивна, челото слабо изпъкнало, почти плоско, със забележим задтилен /окципитален/ издатък. Надочните дъги са слабо изразени.

Стоп: Слабо изразен.

Муцуна: Обемна, слабо стесняваща се към носа, тъпа и дълбока. Дължината на муцуната е 2/5 от дължината на главата.

Носна гъба: черна на цвят, неголяма.

Бърни: Средно дебели, плътно прилепнали, горната припокрива долната устна, тъмно пигментирани с дълбок прорез.

Зъби: Здрави, големи и бели с нормален набор 42 броя. Захапката е ножицовидна. Резците са разположени в лека дъга.

Уши: Висящи, поставени на нивото на очите, триъгълни със заоблен връх, средно големи, покрити с дебели и плътни косми.

Очи: Фронтално, широко поставени. Латералните /странични/ очни ъгли са малко по-високо от вътрешните /медиални/. Формата е бадемовидна. Цветът е кафяв. Предпочита се по-тъмен цвят. Клепачите са плътно прилепнали, тъмно пигментирани.

Шия: Мощна, средно дълга, добре замускулена с леко заоблена линия на тила, видимо разширяваща се към трупа, поставена под ъгъл около 35 градуса. Кожата по шията е еластична, подвижно свързана, но не образува гънки.

Тяло:

а/. Холка: Мощна, добре замускулена, леко изскачаща над линията на гърба.

б/. Гръб: Средно дълъг, здрав, прав и широк.

в/. Поясница: Къса, широка, на нивото на линията на гърба със силна мускулатура.

г/. Крупа: Широка, плоска, добре замускулена с лек наклон към основата на опашката

д/. Гърди: Гръдният кош е широк, дълбок и достига малко под лакътните стави. Гръдната кост е добре изразена. Ребрата са широки и заоблени.

е/. Корем: Умерено прибран, стегнат.

Опашка: Високо поставена, дебела и обилно окосмена. В покой е отпусната надолу и на дължина достига до скакателната става, а при възбуда се повдига над линията на гърба и се носи като сърп или кръг.

Предни крайници: Прави, отвесно и широко поставени, успоредни.

а/. Рамена: С добре развита мускулатура. Ъгълът между лопатката и раменната кост е 100-110 градуса.

б/. Подрамена: Средно дълги с масивни кости и развита мускулатура

в/. Лакти: Насочени назад, успоредни.

г/. **Китки:** Масивни, сравнително къси и почти отвесно поставени. Допуска се лек наклон.

д/. **Метакарпуси:** Широки, силни с лек наклон.

с/. **Лапи:** Средно големи с овална форма, с прибрани пръсти и окосмяване между пръстите, добре засводени. Ноктите са здрави. Желателно е да бъдат тъмни. Възглавничките са твърди и тъмни.

Задни крайници: Прави и успоредни. Погледнати отзад със силно развита мускулатура.

а/. **Бедра:** Средно дълги и широки с масивна мускулатура.

б/. **Колена:** Със слабо изправени ъгли.

б/. **Подбедра:** Пропорционални и добре замускулени.

в/. **Скакателни стави:** Силни и здрави, ъгълът е около 140-150 градуса.

г/. **Метатарзуси:** Средно дълги, масивни, отвесно поставени. Често срещан белег на породата е допълнителен пети пръст.

д/. **Лапи:** Средно големи с овална форма, с прибрани пръсти и окосмяване между тях, добре засводени. Здрави нокти.

Възглавничките са твърди и тъмни.

Движения: Рационални, неизразходващи излишна енергия, свободни с широка крачка, характерен е спокойният, лек ход и пружиниращ тръс.

Кожа: Дебела и еластична, не образува гънки.

Космена покривка: Съставена от прави, твърди и дълги косми. Средно дълга, минимум 7 см, с добре развит подкосъм. По шията, задната част на крайниците и опашката има характерен и добре развит удължен и богат украсяващ косъм. По лицевата част на главата и предната част на крайниците космите са по-къси и плътно прилегнали.

Окраска: Задължително двуцветна - бяла с едри тъмни петна или тъмна с едри бели петна. Желателно е тъмното обагрение да се доближава до черния цвят.

Недостатъци:

Незначителни отклонения от посочените индекси.

Недостатъчно широка и масивна глава.

Ясно изразена медиална бразда.

Издължена или недостатъчно широка муцуна.

Недостатъчно развит гръден кош.

Тясна постановка на крайниците.

Провиснал или изпъкнал гръб.

Малко по-висока задница от холката.

Изкривени предни или задни крайници.

Отпуснат или подчертано прибран корем.

Леко отпусната кожа в шийната област.

Тънки или леко висящи бърни.

Светли очи.

Високо поставени уши неприлепнали към главата.

Недостатъчно окосмяване на опашката и задната част на крайниците.

Дребни и редки зъби и резци разположени извън основната линия /некоректен фронт/

Зъби с нарушен или оцветен емайл.

Меки и разпуснати лапи.

Скъсени тежки и тромави крачки.

Незначителни отклонения от правилните движения.

Пороци:

Неизразена породност.

Слабо изразен конституционален тип.

Рязко изразен стоп.

Тясна и нежна глава.

Тънка, лека и остра муцуна. Много увиснали бърни.

Изправени, стоящи или големи уши.

По - нисък ръст от определения в стандарта.

Значително по-висока задница от холката.

Вродена къса опашка,

Агресивност или страх.

Непигментирана носна гъба с недостатъчно изразена медиална бразда.

Сини или различни по цвят очи.

Нестандартна окраска на космената покривка.

Много къс, мек или къдрав косъм.

Липса на подкосъм.

Отклонение от стандартната захвапка.

Липсващи зъби.

Едностраниен или двустраниен крипторхизъм.

Мъжките трябва да имат два нормални по вид, форма и големина тестиса, които да са напълно спуснати в скроталната торбичка.

Неизразен полов диморфизъм.

На **11.05.2001** г.в София работна група на БРФК в състав: Стефан Попов, Мирослав Арсенов, Димитър Драганов, Иван Чиликов -гр.Хасково , Аврам Петков -гр.Монтана , Благой Велев -гр.Разлог , Емин Гичмен -гр.Якоруда , Антон Филипов -гр.Велинград , Радослав Доков - гр.Силистра , *преработи и допълнени стандарта на Българско планинско куче от 23.01.1997 приет от Комисия по стандартите на БРФК с Председател Янко Тодоров и членове: д-р В.Денков, Вихра Григорова, Димитър Драганов, Стефан Попов и Мирослав Арсенов.*

Последна редакция на стандарта е направена на **15.05.2001** година, съгласно изискванията на FCI, от Комисията по стандарти те на БРФК в състав: Д-р Емил Георгиев – Председател и членове: Мирослав Арсенов, Димитър Драганов, Мина Ихчиева и Стефан Попов и приет от УС на БРФК на **07.06.2001**г.

Председател на Комисия по стандартите: д-р Е.Георгиев

Членове на Комисия по стандартите на БРФК:

- **Мирослав Арсенов**

• **Мина Ихчиева**

• **Димитър Драганов**

4. Стефан Попов